

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION

Dato: 26. juni 2008
Kontor: Lovkontoret
J.nr.: 2008/4011-263
Sagsbeh.: SVE

Besvarelse af spørgsmål nr. 155 stillet af Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 12. juni 2008 (Alm. Del).

Spørgsmål 155:

"I ministerens besvarelse af 30. april 2008 af alm. del - spm. 60 henviser ministeren til en afvist asylansøger fra Kina, der er blevet løsladt, da udsigten til at opnå rejsedokument ikke synes at være til stede indenfor en rimelig tidshorisont. Hvilke retningslinier anvender ministeriet for at vurdere, om der er tale om en rimelig tidshorisont?"

Svar:

Integrationsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet.

Rigspolitiet har bl.a. oplyst:

"at politiet – såfremt foranstaltninger efter udlændingelovens § 34, stk. 1, ikke er tilstrækkelige til at sikre muligheden for udsendelse af en udlænding, der har fået endeligt afslag på asyl – efter en konkret vurdering kan frihedsberøve udlændingen i medfør af udlændingelovens § 36, stk. 1, når frihedsberøvelse findes nødvendig til understøttelse af udsendelsesbestræbelserne. Løslades udlændingen ikke inden for 3 døgn efter frihedsberøvelsens iværksættelse, skal udlændingen af politiet fremstilles for retten, der tager stilling til frihedsberøvelsens lovlighed og fortsatte opretholdelse. Retten fastsætter en frist for den fortsatte tilbageholdelse. Denne frist kan senere forlænges af retten, dog højst med 4 uger ad gangen.

Rigspolitiet foretager løbende en vurdering af, om frihedsberøvelsen af udlændingen skal søges forlænget ved fristens udløb. Rigspolitiet lægger i den forbindelse bl.a. vægt på, om der er en reel udsigt til, at en udsendelse kan effektueres inden for en overskuelig tidshorisont. Rigspolitiet bygger sin vurdering af udsendelsesmulighederne på de undersøgelser, som er foretaget i sagen, og på oplysninger om og erfaringer med mulighederne for at skabe forudsætningerne for udsendelse til det land, som udlændingen skal udsendes til.

Tidsperspektivet for udstedelse af rejsedokument/indrejsetilladelse i forhold til konkrete lande kan variere meget og beror ikke mindst på, i hvilket omfang udlændingen taler sandt og reelt/aktivt medvirker til udsendelsesbestræbelserne, f.eks. ved at fremlægge den dokumentation, som den pågældende måtte være i besiddelse af, og ved at give korrekte oplysninger om sin identitet, nationalitet, familie- og bopælsforhold i hjemlandet mv., som typisk er de oplysninger, som hjemlandets myndigheder har behov for med henblik på at kunne fastlægge udlændingen som statsborger i det pågældende land og dermed udstede de nødvendige indrejsepapirer.

Sagsbehandlingstiden beror endvidere på Rigspolitiets samarbejdsrelationer med de enkelte lande og med de enkelte landes myndighedsstrukturer, herunder muligheden for – f.eks. via registre – hurtigt at kunne verificere de oplysninger, som udlændingen giver om sine personlige forhold.”

Jeg kan henholde mig til det af Rigspolitiet anførte.